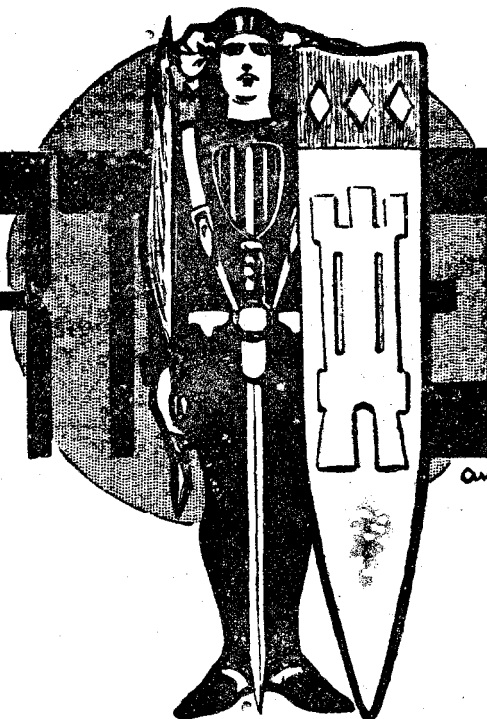

BALLARINOS SITGES

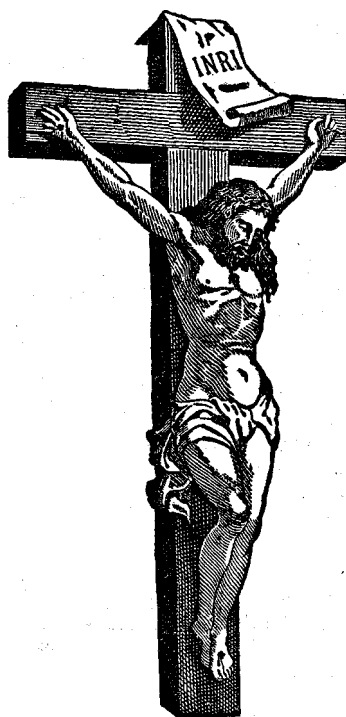

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' 14.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittis y Reclams
a preus convencionals

• Sermanari catalá •

Na Josepha Catasús Ferret

Vda. de Joseph Planas y Carbonell

Ha mort havent rebut la Benedicció Apostólica

(A. C. S.)

Els seus fills Joseph, Dolors, Josepha y Marina, fills polítics Dolors Robert, Manel Planas y Simón Blauradó, nets, germans, germans polítics, nebots, cosins y demás familia y la rahó social "Catásús y Compañía", al donar coneixement als seus amichs y coneguts de tan irrepable pèrdua, els suplican la recordin en llurs oracions y se serveixin assirir als funerals que pera l'etern descans de la seva ànima se celebrarán el prop-vinent divendres dia 14 del mes corrent, a les deu del matí en la parroquial Iglesia de la Puríssima Concepció de Barcelona.

No's convida particularment: Les misses despres del ofici y desseguida la del perdó: El dol es dona per despedit

L' Emm. y Rvdm. Sr. Cardenal Casañas, Bisbe de Barcelona, ha concedit 200 dies de indulgència per cada acte pietós aplicat en sufragi de l' ànima de la finada.

D. ALBERT RUSIÑOL

Ab motiu del banquet donat el passat diumenge en honor de nostre distingit y apreciat amic el senador D. Albert Rusiñol, el notabilíssim escriptor En Gabriel Alomar ha publicat un hermós treball sobre la personalitat política de tan preclar patrici, que no podem menys que reproduir a continuació:

Brindis

Permeteu, amichs, que jo també aixequi avuy la copa en el vostre convit. Permeteu qu'aixequi la copa a la salut d'un amic caríssim, que acaba d'obtenir la més forta y evident de les victòries, ja qu'el seu nom, ara com may té un ressó de llibertat y de catalanisme.

A través les divergències de les nostres escoles, una fonda simpatia ens ha unit sempre a n'aqueix home que simbolisà per tant temps el catalanisme de la lluita parlamentaria, aqueix home que am tal justesa va saber unir el criteri de llibertat am la representació aparentment dretista, de la gran industria catalana. y a mi, etern enamorat de tota rebel·lió y de tot més enllà. Avuy, quan en Rusiñol accentua encara tan airosument el seu democratism, la nostra fraternal amistat crea aires de correligió.

¿Quin millor homenatge podria jo tributarli avuy, davant vosaltres, que la salutació que vaig endreçarli quan va fer a Mallorca l'honor de la seva visita?

«Albert Rusiñol representa el catalanisme considerat com expressió d'un poble quina vitalitat econòmica li infundeix la aspiració de una plena llibertat de moviments é iniciatives.

Després d'aquella primera escola catalana conservadora que tingué per caràcter l'aspecte jurídic, la dreta, a conseqüència de la empena y prosperitat adquirides per la industria, prengué un aspecte predominantment econòmic. L'esclat de aquesta modalitat fou la visita dels cinch Presidents (el del Foment, el de la Lliga de defensa industrial y comercial, el del Ateneu, el de la Societat Econòmica y el del Institut Agrícola) a la Reina Regent aprofitant l'excitació produhida entre els gremis pels pressupostos d'En Villaverde, pera formular davant del trono la petició del conceit econòmic com programa mínim del catalanisme.

Desde allavores la cuestió catalana fou la primera de les series preocupacions de tot govern espanyol. Es que desde allavores se patentisà aqueix desequilibri de forces y vides entre Catalunya y el reste de Espanya. Desequilibri pel qual pogué véurer que la capitalitat real y la capitalitat oficial no coincidien, y que la originaria y latent diversitat ètnica entre les dues nacionalitats, la castellana y la catalana, s'agravava ab el despetament de totes les energies, de la complerta consciencia nacional de Catalunya, paralel al vigor exuberant y creixent de sa potencialitat.

Aquest catalanisme, plutocrata y mesocràtic si es vol, pero, per lo mateix, el més eficaç en les actuals condicions de nostra societat, fou el que conduhí després, com un triomf, al Dr. Robert, a Rusiñol y a n'en Domenech a les Corts ab una missió delicadíssima: el de posar en contacte els dos esperits tradicionalment inconciliables. Be pot dirse que aquelles tres personalitats resumien les dues maneres de catalanisme: la universitari y l'econòmic; y si el Dr. Robert representava el concurs aportat a la nova escola pels elements que les tasques intel·lectuals havien separat fins allavores de la lluita política nacional, y en Domenech encarnava la generació de professionals que havia arribat per principis a formular les bases constituyents de Manresa, en Rusiñol era el verb d'aquelles forces fabrils, verdares ciments d'aquesta Catalunya nova y d'aquesta Barcelona metropolitana, son baluart principal.

Davant d'aquestes multituds (y no precisament de l'última classe social) que necesiten la consagració de Madrid y de les Corts pera concedir beligerancia a les aspiracions populars, la tasca d'aquells tres diputats fou definitiva: el catalanisme, diriem seguint la insubstancial nomenclatura de certes gents, quedà *dentro la ley*: ja ns se'l tingué en absolut com cosa indigna de la protecció del dret y la llibertat comuns. Y mentres per aqueix esforços se produí la integració d'aquell ideal en la vida política espanyola, comensa també la lluita positiva pera véurel realitat. Les primeres divisions en el camp catalanista que allavors es senyalaren definitivament, proven millor que res el comens de la activitat y vitalitat de l'escola, com han provat sempre en tots els moviments de l'aspiració humana.

La primera evolució del catalanisme l'havia transformant de mera aspiració a tística a un renou literari més conforme ab la tradició catalana, en aspiració a un renovament polítich també tradicionalista y exclusivament sentimental. Rusiñol encarna millor que ningú la evolució que acomodà aquell moviment, de origen tradicionalista y en part atàvich, a les necessitats del moment present a l'actualitat, a la harmoniació, cada dia més complicada y exigent, de la llibertat y de la vida. Rusiñol, donchs, representa l'actualisació política del catalanisme escola, *devenint* ja col·laboració oficial y pública en el gran concurs de voluntats que han de constituir la característica social de demà.

En aquest article ab sencill esbós jo no vaig a seguir al senyor Rusiñol en la seva ja llarga obra parlamentaria; no parlaré defingudament dels seus discursos ràpits y ceters, verdares síntesis de claríssima revelació, com el que, després de les memora-

bles paraules primeres del Dr. Robert en el Congrés, resumí el verb de la Catalunya que representaven. Rusiñol ha portat al nostre Parlament quelcom de aquesta forta y severa senzillés oratoria anglosajona, que (com depa recienment un il·lustre y molt estimat amic) resulta de vivíssim contrast junt a la victòria americana-espanyola en el Congrés de Rio Janeiro. No és, a mon modo de veure, poch mérit el den Rusiñol sapiguer sustreures al contagi d'aquesta logorrea fullarascosa y parasitaria de la tribuna espanyola, que converteix en *fi* casí únich el *medi* legislatiu de la paraula.

Rusiñol, a la mort del Dr. Robert, tingué que carregar ab el dur pes de la direcció parlamentaria del catalanisme y, contra els seus desitjos, es vegé agraciat per segona vegada ab la investidura de diputat per Barcelona, y, després, en terceres eleccions, a candidat per la de Vich, sa antiga juri-dicció, ahont radica sa fàbrica de Manlleu, en aquesta comarca del Ter, nucli del capital de la riquesa catalana.

El catalanisme instaurant a Barcelona un fortísim grup de oposició, vingué a topar, de moment, ab el molt important nucli republicà de la gran ciutat, allavores caracterisat per una exaltació de demagogia. Y, per contrast, el catalanisme adquirí, davant la opinió pública, un concepte de partit delicat y ultra conservador, lo cual, dit siga de pas, molt poch se compaginava ab aquella famosa inculpció de separatisme que tant serví als ultra-avansats pera ab els esperits «spantadissos y ignorants; y menys se compaginava encara ab el revolucionarisme àcrata y internacionalista d'aquells demagochs ab son cel místich per la patria.

Pero Rusiñol, apesat de haver sigut per tant temps el verb de la dreta catalanista, dirigint la «Lliga Regionalista» y inspirant la política quin porta veu és *La Veu de Catalunya*, té un temperament que l'inclina cap a la llibertat y l'orienta, sense vacilacions, cap el pervindre.

Liberals foren ses primeres manifestacions polítiques; liberal fou sa gestió al davant del Foment del Treball Nacional; liberals han sigut, y més encara, generosament encaminades a donar solució immediata y satisfactoria als conflictes oberts les iniciatives com a fabricant, instaurant a Manlleu, ab gran èxit, l'únich jurat mixte que funciona a Espanya.

De la seva presidència al Foment, quedará ademés la memoria d'aquell barri improvisat en el poble ambulense de Ataquines, poblet cremat en sa totalitat y que ha unit a una de ses noves planes el nom de son generós benefactor.

Ara, quan el catalanisme polítich ha entrat en una nova fase trascendentalíssima, per obra de la Solidaritat, Albert Rusiñol, deixa temporalment la seva activitat directora, y ve a Mallorca pera recobrar la salut perduda. Serveix, donchs, aquest article, de ràpida y sucinta presentació y homenatge de salutació, tributat desde la extrema esquerra del catalanisme. Avuy, quan la consciencia de una obra colectiva, nacional, superior en urgencia, perentorietat y importancia a les disencions de partit, junta en un sol nucli a tots els catalans conscients de la seva causa y encar a tots els Espanyols envejosos de la seva personalitat, civil; avuy, quan el catalanisme ha perdut en absolut son caracter de tendències exclusivament de la dreta conservativa per la constitució d'un ja fort nucli autonomista republicà; hereder y modernisador de aquell memorable federalisme català d'En Pi y Margall ó d'En Valentí Almirall, que podria dirsen *escuela filosófica* del catalanisme per contraposició a la *escuela histórica* ó tradicionalista; avuy, quan Catalunya, per haver encarnat la protesta contra vergonyoses agresions al poder civil, per haver aportat un vent de política anglo-sajona, seria, realment europea, a la atmósfera espanyola, ha conseguit d'una personalitat com en Salmerón que declarés preferir la honra de representar la voluntat catalana a la de dirigir al gran partit republicà espanyol, avuy la personalitat que esbossa aquestes ratlles adquireix rasgues de precursor ó de profeta.

Jamay el catalanisme en que col·labora s'havia vist més prósper; jamay tompoch la possibilitat de les solucions amistases y pacífiques, de les quals és un fervent convenut, havia sigut més clara; perque no pot negarse que la cuestió catalana en son aspecte de relació ab l'Estat espanyol atravesava una era de optimisme.

Mallorca, que, en sa opinió general, se ha mostrat sempre tant enemiga de tota solució violenta, de tota tendència extrema, principalment en lo que's relaciona ab els ideals autonomistes, (sens dubte, trist és dirho, per secreta consciencia de la seva propia incapacitat com *subjecte*, de política), Mallorca deu veure en la simpática personalitat d'Albert Rusiñol en sincer partidari de la solució espanyola del catalanisme. Y ja que nostra illa tant deu a un altre Rusiñol (deute de poetisació, de verdadera y mndial propaganea que no ha sigut ni será pagada may), no pot dubtarse que acullirà a n'aquest nou hoste il·lustre, ab tot el carinyo que mereix el seu nom, les seves cualitats, sa historia y sa representació.

Per la nostra part, ab motiu de tal banquet, cursarem el següent telegrama:

«Albert Rusiñol. = Teatro Bosque. = Barcelona (Gracia). —BALUART DE SITGES se associa al acte de simpatia en honor de vosté. —La Redacció.»

Agrahint la nostra adhesió, el Sr. Rusiñol ens ha honrat ab aquestes ratlles:

«Sr. Director de BALUART DE SITGES.—Benvolgut company: ab tota oportunitat y ab tot el regoneixement del meu cor vaig rebre abir en el banquet el carinyós telegrama que haveu tingut la bondat de endressarme. Moltes mercès y cregueu que no olvidaré aquesta nova prova de simpatia a ma humil persona. Sempre vostre company y benvolgut amic és Albert Rusiñol.»

L'aplech de Sant Pau

*Al bell peu d'una montanya
hont floreix la farigola,
l'espigol y el romani,
qu'embaumen l'ayre d'aromes;
servintli de dosé un cel
blau com ilusió amorosa,
en el que l'astre del dia
brilla ab esplendors de gloria;
del rialler poble de Ribas
a distancia de mitj hora
s'aizeca una ermita blanca
que'l bon nom de Sant Pau porta.*

*Cap a darrers de Janer,
quan la Natura's deixanda
omplint els camps de verdor
y els cors d'alegria y joia;
quan, florits els admetllers,
apar reposi en llurs copes
extenent ses ales blanques
dócil vol de papellones;
cad'any en aquella ermita,
ja desd'epoca remota,
s'hi celebra una gran festa,
mística y profana a l'hora.*

*¿Qui és que l'aplech de Sant Pau,
dels pobles de la rodona,
vuyt dies ans de arribar
no espera ja ab ansia boja?
Tothom fa preparatius
pera acudirhi conforme;
tothom busca companyia
pera anarhi ab bona colla.
Y en siguent a la vigilia
ningú descuydat es troba
per lo que fa referencia
a les municions de boca...*

*Per fi ja ha arribat el dia
de la festa. ¡Quantes colles
per camins y caminets
cap a l'ermita s'apropen!
¡Quin be de Deu de minyons!
¡quin be de Deu de minyones!...
¡Y com armen bulla y gresca!
¡y com riuen y esbaloten!...
Els vells es queden enrera
de les bullicioses colles,
tot recordant ab recansa
els bons temps en qu'eren joves!...*

*La campana de la ermita
ab la seva veu de bronze
ja crida a tots els creyents
a la funció relligiosa;
y de gom a gom, el temple,
desde l'absid a la porta,
s'ompla de quieta gentada
que ab fervor la Missa escolta.
Y un cop aquesta és finida,
a unisson entona el poble
els goigs que del Sant Apòstol
les preclars virtuts llahoren.*

*Si la festa del mati
és seria, com relligiosa,
la que té lloch a la tarda
és, en cambi, esplayadora.
¿Y com nó, si allí a la plassa,
al só de gralles ó cob-bla
s'hi ballen típiques danses
y hi encanten tortells y coques?...
Y com nó, si fins, enguany,
de la Sardana gloriosa
s'hi ha deixat senti' l'bell ritme
y format la gran rodona?...*

*¡Honor al jovent de Sitges,
que ha dut per primera volta
al tradicional aplech
la dansa de Casa Nostra!*

LUTGARDA DEL VINYET

¡Aygua!...

Estimariem moltíssim de l'«Eco» se servis de manar a n'En Julià la explicació de una nova anomalia descoberta en els documents de la Casa de la Vila.

Els cridats a examinarla pe'ls seus coneixements de comptabilitat municipal, s'hi trenquen el cap sense poguèrsela explicar satisfactoriament.

Per aixó hem pensat que ningú millor qu'En Julià és l'indicat pera donarne la solució, ell que

en l'època a que's contrau aquella anomalia era Secretari de l'Ajuntament y, ademés, és una verdadera autoritat en «matemáticas municipales».

Segons un estat de la recaudació de consúms, fetxat el dia 30 de Juny de 1895 y firmat pe'l Administrador M. Monfort, en dit mes la recaudació per Consúms y Escorxador pujà a la quantitat de pessetes 4.570 63, fentse també constar aixís en l'acta de la sessió del dia 10 de Juliol del mateix any.

Y segons el llibre de Caixa, els ingresos per Consúms y Matansa corresponents al mes de Juny de 1895, foren els següents:

Dia 1: Per carns de tocino (conveni)	600'00 ptes.
» 21: Per consúms	2.391'66 »
» 21: Per consúms	296'87 »
» 30: Per arbitri de matansa	427'52 »
» 30: Per consúms	12'75 »
10.º retintut gastos Administració	414'31 »
Total ingressat.	4.143'11 ptes.
Per lo tant, fins a.	4.570'63 »

Falten a ingressar encare. 427'52 ptes.

¿Qué se n' han fet, donchs, de aquestes quatre-centes vintisset pessetes ab cinquanta dos centims que falten a ingressar a la Caixa Comunal?

¿Podria explicarnos En Julià en quin dia, mes y any va ingressar a la Caixa municipal les tres mil pessetes que li presia En Gorgas, sense interès y com especial favor, el mes de Juny de 1897? ¿Podria dirnos en quina época resultava acreedor del Municipi?

Fem aquestes preguntes perque, examinats detingudament els llibres y documents municipals, no tansols no hem trobat cap entrada en Caixa procedent de anticipos fets per En Julià, sino, molt al contrari, hem adquirit una vegada més el convenciment de qu' En Julià resulta deutor al Municipi desde l' any 1893.

¿No és natural que si En Julià hagués prestat diners al Municipi, aquést, y en son nom el Depositari, hauria expedit, pera garantia del seu dret, la oportuna carta de pago?

¿No és, també, natural, que si En Julià hagués aplicat les tres mil pessetes a atencions municipals, les havia de haver tornat a n' En Gorgas quan les va recobrar de l' Ajuntament?

La llógica se imposa, y la llógica diu clarament que si En Julià en 1897 entregà a la caixa municipal tres mil pessetes y el Dipositari no expedit cap document de resguart, és que la esmentada quantitat fou entregada a la Caixa en pago de adelantos rebuts de la mateixa.

Més clar y en poques paraules: que si fos veritat qu' En Julià va entregar a la caixa municipal les tres mil pessetes prestades per En Gorgas y aquesta entrega no consta en cap llibre ni document municipal, forsosament havia de tractarse de retornar una quantitat adelantada per la caixa.

Una de dugues: ó és mentida lo afirmat per En Julià, de haverse destinat les tres mil pessetes a atencions municipals, ó, si és veritat, va fer a la caixa una devolució.

Y ell que vol aparentar que va fer un préstam ó un regaló!... «¡Ponte moños, Mariquital».

...Y quíua manera de fer beure a galet als seus babaus!... ¡No val a badar!

Germandats : any 1907

Sant Bartomeu

Pessetes.

Recaudat per tots conceptes durant l' any. 1.694'72
Per subsidis als malalts y altres gastos . . . 1.605

Resulta un sobrant de. 89'72

Capital efectiu en caixa al acabar l'any. 704'02
més cinch obligacions del ferro-carril de Fransa.

Junta Directiva pera 1908

President, Joan Escapa; Tresorer, Joseph Puig; Secretari, Manel Pascual; Vocals: Andreu Mirabent, Antón Cusiné, Manel Rosell, Joan Pascual, Andreu Raventós y Pere Termes.

Santa Tecla

Recaudat per tots conceptes durant l' any. 1.247'40
Per subsidis als malalts y altres gastos . . . 793'50

Resulta un sobrant de. 453'90

Capital efectiu en caixa al acabar l'any. 1.868'01

Junta Directiva pera 1908

Presidenta, D.ª Josefa Girona de Torrents; Tre-sorera, D.ª Antonia Puig y Junyent; Secretaria, D.ª Maria Durán y Ferret; Vocals: D.ª Rosa Fontanals de Raventós, D.ª Teresa Rosés Llopart, donya Teresa Camps de Carbonell, D.ª Carme Raventós de Rigol, D.ª Rosa Escapa Soler y D.ª Rosa Gustems y Soler.

Sant Joseph

Recaudat per tots conceptes durant l' any. 3.131'55
Per subsidis als malalts y altres gastos . . . 3.622

Resulta un déficit de. 490'45

Capital efectiu en caixa al acabar l'any. 470'56
en metàlich, més tres obligacions del ferro-carril de M. Z. y A. y dos títuls del Deute Perpetuu.

Junta Directiva y Consultiva pera 1908:

Directiva.—President, Magí Pascual y Baqués; Tresorer, Antoni Plana Carbonell; Secretari, Francisco Hill y Altés; Vocals: Domingo Balaguer Brull, Isidro Milà Planas, Cristófol Pujadas Rosell, Joseph Serra Vivó, Joan Durán Ferret y Francisco Grau y Robert.

Consultiva.—Gandenci Mirabent Robert, Cristófol Roviroa Mirabent, Francisco Gorgas Suñé, Ramón Soler Tasis, Pere Vendrell Vigó, Antón Gustems Soler, Joseph Fontals Soler y Joan Esteve y Bertrán.

La Fraternitat

Sobrant de 1906 y recaudat durant l'any. . 4.022'05
Per subsidis als malalts y altres gastos . . . 3.314'40

Resulta un sobrant de. 707'65

Capital efectiu en caixa al acabar l'any. 707'65
en metàlich, més vuyt títuls del Deute Perpetuu Interior y cinch obligacions dels ferro-carrils de Madrid-Saragossa-Alacant.

Junta Directiva pera 1098

Ha d' elegirse encare; donchs la Junta general de socis de segona convocatoria que ab tal objecte estava convocada pera el prop-passat diumenge, tingué de suspendres per malaltia del Secretari.

De casa nostra

Quan la barba del teu vehi
vegis, amich, afeytar,
coménsat a remullar
...y a fugi,
si per cas no vols pagar.

Un barber dels més truhans

qu' existeixen a la vila,
amich de moure barrila

entre 'ls seus parroquians,

va jugà a dos d' ells tal broma

el diumenge prop-passat,

que tan-tost si pe'l pecat

han de anà a absoldres a Roma:

Ben disfressat de be-bé

pro sens faltarli detall,

compareix del «Prado» al ball

com aquell qui no fa rê,

y ab la careta posada

y distingits ademans,

emprén als parroquians

y els hi juga una passada!...

que, vaja, senyors, jo crech,

parlant de un modó formal,

que no 'ls faria tant mal

si els arriba a afeptà en sech;

donchs, encar' que'l dirho 'm raca,

s' ha de admetre sens recel:

va se' alló pëndrels'hi el pel

y afeptarlos.. la butxaca.

Y ara, després d' aquest cas,

¿quí és que no 's donará pressa

a dî, al veure una disfressa:

—¡Fuuuig! ¡¡¡Demá m' afeptarás!!!...?

ISIDRET DE LA RIERA

Reemplás de l' Exércit

Allistament y sorteig

Ahir al matí va reunir-se la Corporació Municipal en sessió extraordinaria pera donar compliment a lo que disposa l'art 54 de la Lley de Quintes, ó siga proceder a la lectura y tancar de un modo definitiu l'allistament dels mossos de l' actual reemplás. Dit allistament ha quedat fet en la forma que segueix:

Andreu Paredes;
Miquel Ribas Mestre;
Marcel·lí Massip Prats;
Antón Martí Navarro;
Salvador Capdet Portas;
Cassimir Sanahuja Solà,
Joan Pascual Robert;
Bartoméu Fusté Martí;
Hipólit Roca Romo;
Francisco-López Berna;
Francisco Mirabent Llopis;
Pere Artigas Caverdós;
Francisco Martí Carbonell;

Magí Arnabat Pañella;
Joseph Valls Bertrán;
Enrich Navarro Díaz;
Joan Capdet Oliver;
Miquel Parcerisas Olivella;
Jaume Montserrat Matas;
Pelegrí Poch Pascual;
Maties Siré Arnán;
Pau Tort Torrents;
Vicens Vives Gresa;
Trinitat Catasús Catasús;
Salvador Marsal Planas;
Bartomeu Torralbas Fontanals;
Andreu Mirabent Gol;
Joan Montané Comas;
Magí Soler Comas;
Pere Rafals Pons;
Joseph Roig Santacana;
Miquel Teixidor Jacas;
Salvador Ventura Vigó;
Frederich Hill Girona;
Francisco Gumá Ferret;
Antoni Ferret Pascual;
Leandro Carbonell Montaner;
Rafel Villardaga Vigó;
Vicens Durán Almirall;
Francisco Bolet Rosell;
Joseph Ferret Fornis;
Antón Planas Pañella;
Jaume Ferrán Montserrat;
Joseph Roviroa Planas;
Joseph Planas Carbonell;
Magí Mestres Bertrán;
Víctor Rodríguez Huguet;
Narcís Comas Almirall;
Manel Gibert Miret;
August Jacas Llauradó;
Antón Cots Camps;

A la Casa de la Vila, tindrà efecte avuy al matí el sorteig, quin resultat publicarém en nostre propvinent número.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 6

Fou de segona convocatoria, presidintla el Sr. Batlle y assistinthi els Srs. Misas, Carbonell Mussons, Olivella, Magrans, Guillot y Carbonell Planas.

Al aprobarse l' acta de la sessió anterior, entrà en el saló el concejal Sr. Dalmau. Va aprobarse també l' acta de la sessió extraordinaria celebrada el dia 1 de aquest mes, ratificantse 'ls acorts en ella adoptats.

Seguidament se acordà sobre 'ls assumptes de la ordre del dia, lo que segueix:

Aprobar un dictamen de la Comissió de Hisenda sobre una reclamació de D.ª Marcela Mestre, viuda de Riera, relativa al arrendament de la casa n.º 2 del carrer de Sant Bartomeu, en qu' estaven instalades les Escoles, en quin dictamen opina la Comissió que l' Ajuntament no ha infringit l' art. 1566 del Códich Civil y que está disposat a cumplir el 1566 si la reclamant prova que no 'l ha complert, y que, per lo tant no hi ha lloch a la reclamació de dita senyora;

Quedar enterat de que la recaudació per consúms y arbitri de E-corxador el Janer últim ha pujat a la quantitat de 3.902'26 pessetes;

Acceptar de molt bon grat el projecte de la societat sportiva «Copa Catalunya», de Barcelona, de verificar en aquesta localitat una carrera de automòvils, y, accedint als desitjos del Comité organisor, autorisar al Alcalde pera nomenar una Comissió de Concejals y vehins que auxili y secundi a dit Comité en els treballs preparatoris;

Quedar enterat de que ha sigut nomenada Mestra en propietat de la escola municipal de noyas D.ª Josefa Riera Romeo;

Aprobar els comptes de socorros a pobres tranzeunts y prsmis a matadors d' animals danyins durant el mes de Janer últim, que pujen a 24'10 y 7'50 ptes. respectivament;

Aprobar altre compte de vuyt pessetes per un sello de goma pera la Junta municipal del cens electoral, gasto que ve a càrrech del pressupósit municipal, segons l' article 14 de la nova lley electoral;

Aprobar varis comptes de jornals de policia urbana y arretglo del rellotge públich, ascendents en junt a pessetes 216;

Aprobar un compte de 20-ptes. presentat pe 'l menescal D. Joaquim Folch per ampelles de tinta pera la marca del escorxador y accessoris pera el microscopi;

Fixar els comptes d' aquest Municipi corresponents al anys passat de 1907, previa censura favorable del concejal síndich, y posarles de manifes al públich en la Secretaria del Ajuntament per terme de 15 dies, pera que tot vehi puga examinarles y formular per escrit ses reclamacions, que serán comunicades a la Junta local de vocals associats;

Y, finalment, renunciar el recàrrech municipal del 50 per 100 sobre la multa del duplo de les cédules personals, a fi de facilitar als vehins retrassats el pago de aquest impost.

NOVAS

Sogons les noticies que havém rebut a darrera hora, el Tribunal Suprem no se ha ocupat encare dels recursos presentats contra el nomenament de Jutge municipal de aquesta vila, resultant, per lo tant, mancats de fonament els articles que sobre aquest assumpto ha publicat y publicarà segurament l' «Eco dels infundis».

Es troba ja restablert de la greu malaltia que acaba de passar, l'e-senador D. Felip Bertrán de Amat, pare del digne diputat per aquest districte, D. Joseph Bertrán y Musitu. No cal dir que 'ns en alegrem infinitament.

En Junta general celebrada el passat diumenge en el Col·legi que, baix l'advocació del Sagrat Cor de Jesús, dirigeixen els Germans Maristes, van rendir-se 'ls comptes corresponents a 1907 y quedà nomenada en la següent forma la Junta administrativa pera el corrent any de 1908:

President, D. Joseph Ferrer y Torralbas; Vis-president, D. Bartomeu Carbonell y Planas; Tresorer, D. Joseph Carbonell Mussons; Interventor, don Félix Batlle y Gené; y Secretari, D. Joseph Planas y Robert.

Desde ja fa alguns dies, es troba ausent de aquesta vila, rocorreguent les provincies del Nort pera assumptes comercials, nostre apreciat amich y constant col·laborador l' Albert Pelaiarea. Celebrarém que 'l seu retorn de viatge sigui ben prompte.

A la nit del passat diumenge, festivitat de la Candelera, van celebrarse balls de disfresses en tots els nostres centres d'esbarjo, vegentse extraordinariament concorregut y animat, el del cassino «Prado Suburens», de ahont surtí a recorre 'ls carrers de la població, al só de la banda de aquella societat, una lluita comparsa formada per una trentena de parelles.

Reunida el dia 30 del passat la Junta municipal de Cens pera informar respecte a les peticions de inclusió y exclusió presentades, va acordar, a proposta del Sr. Puig, —y, al nostre entendre, no subjectantse gayre a lo que disposa la llei,— donar de temps fins el dia 3 del corrent pera que li fossin proporcionats alguns imprescindibles requisits de que careixien varies de aquelles peticions.

Novament reunida el dia 4, va informar en definitiva, remetent la conseqüent documentació a la Junta provincial.

Entre las diferentes peticions formulades, n' hi figura una de molt particular, que firmen, ademés de un recalcitrant republicà-radical-revolucionari, dos socialistes de la localitat y un altre, de Mataró. D' ella ens en ocuparém ab calma un altre dia.

Després de llarga y penosa malaltia, y quan y quan menos la familia s' ho esperava, el passat dillú, dia 5, morí a Barcelona la virtuosa senyora y apreciable compatriota D.ª Josepha Ferret y Catasús, viuda de Planas.

Al acte de l'enterro, que tingué lloch en aquella ciutat el dijous al matí, s' evidenciaren les innombrables simpaties de que en vida gosava la finada, al igual que sa distingida familia, assistinthi una concurrencia extraordinaria.

Ab motiu de la greu pena que per tan irreparable perdua l' affligeix, rebí l' atribulada familia Planas, y en particular el fill de la finada, nostre volgut amich Joseph, l' expressió del nostre condol.

En la iglesia parroquial de la Concepció, el vinent divendres a les deu se celebrarán funerals en sufragi de l' ànima de la finada.

Ahir al matí, en la Iglesia parroquial d' aquesta vila, s' uniren en l' indisoluble llas del matrimoni els joves compatriotes nostre amich D. Joaquim Benaprés y Mestre y la simpática y distingida senyora D.ª Rosa Garriga y Palau, ilustrada directora del «Col·legi de nostra Senyora del Vinyet».

Benehi la unió Monsenyor Bricullé, rector de la Parroquia, y foren padrins: per part del nuvi, don Rosendo Mestres, y per la de la nuvia D. Pau Estapé y Garriga.

Inútil considerém manifestar que a tal novella parella li desitjém una lluna de mel intermenable y tota mena de venturas y felicitats en son nou estat.

A les set del matí del passat dimars sortí de la nostra platja cap al punt conegut per «El brut», la barca anomenada «Marieta», fòleo 695 de la matrícula de Barcelona, que tripulaven el patró Joseph Aixà Roca y els mariners Francisco Aixà Roca, Joseph Valls, Joseph Domingo y Salvador Camps, al objecte de aixecar las xarxes que pera pescar cipia hi tenien calades; mes, per allà a les nou, la forta mestralada que soptadament entrà, va obligarla a navegar cap a la banda de Cunit, tenint necessitat de fer molt poca vela y corre una sòrt aventurada. Observat el perill que dita barca corria, pe'l nostre digne cabo de mar, disposà la sortida, pera prestarli el convenient auxili, de la barca «Onofre», fòleo 460 de aquesta matrícula y tripulada pe'l patró Onofre Codina Hernández y els mariners Alexandre Ferrer, Manel y Cristófol Rosés Soler, Joan Cañameres, Jaume Rosés Carbonell, Francisco Bros, Antón Llusaus Torres, Salvador Domingo y Antón Soler Rosés.

Gracies a la pericia y valentia de aquets braus marins, a la una entrava, remolcada per la seva, la barca naufraga, a la que també presta auxili la barca «Mercé» de Vilanova.

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas a mida

SOBRE MONEDER

para la circulació
de valores en metálico

Survey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Baleares, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrel a la circulació els carterers y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correo, certificat, desde cinch cèntims fins a 50 pessetas, en qualrevoi classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el SOBRE-MONEDER s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encarrecs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unich que resolt las dificultats de giro de penya casuística. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la quantitat declarada en cas de extravio. La COMPANIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS, al preu de 25 cèntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Compañia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINAS: GOYA, 19; MADRID

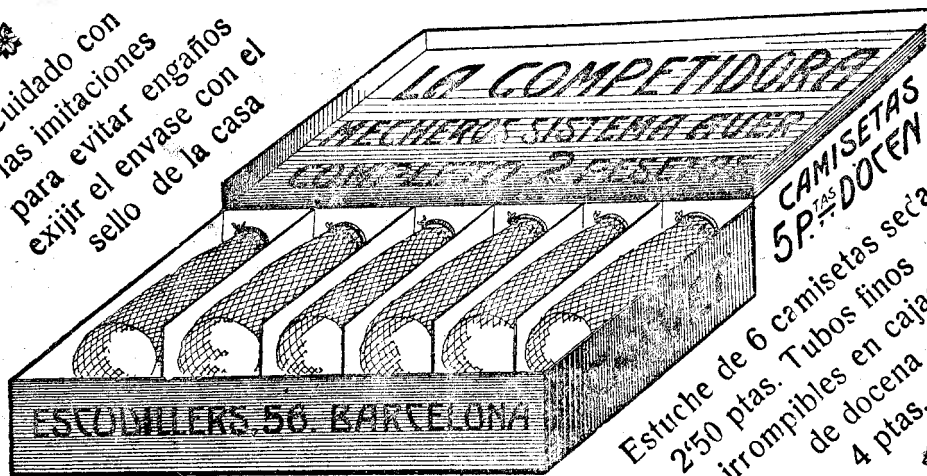
GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Rambla Flors, 37; Barcelona

2000 HORAS DE DURACIÓN 30 % DE AUMENTO DE LUZ SOBRE
TODAS LAS DEMÁS CAMISETAS no encojen ni pierden la forma

Cuidado con
las imitaciones
para evitar engaños
exigir el envase con el
sello de la casa

Estuche de 6 camisetes seca
250 ptas. Tubos finos
irrompibles en cajas
de docena
4 ptas.

DEVUELVO SU IMPORTE Ó CAMBIO LAS CAMISETAS QUE PIERDAN
LA FORMA Ó DISMINUYAN LA LUZ

La Mutual Franco-Española

Representant en aquesta vila:

D. Bartomeu Carbonell Batlle: Carrer de Parelladas